

Til lovforslag nr. L 312. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 25. juni 1993\*)

## Forslag

til

# Lov om ændring af lov om tjenestemandspension, lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v., lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om pensioner efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre

(Ophævelse af regler om samordningsfradrag og tilpasning til skattereform og arbejdsmarkedsbidrag)

### § 1

I lov om tjenestemandspension, jf. lovbeholdtgørelse nr. 573 af 5. august 1991, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a, stk. 1 og 2, udgår »på overenskomstvilkår«.

2. § 5, stk. 1, affattes således:

»Finansministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet den pensionsgivende løn, der for hvert skalatrin lægges til grund ved beregning af pensionen. En tjenstemands pensionsgivende løn er den pensionsgivende løn på det opnåede skalatrin forøget med eventuelt personligt pensionsgivende tillæg i henhold til tjenstemandslovens § 55.«

3. § 6, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den højeste egenpension opnås ved 37 års pensionsalder og udgør 57 pct. af tjenstemandens pensionsgivende løn før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag på tidspunktet for pensioneringen, jf. § 5, stk. 1, idet finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet kan fastsætte et maksimum for pensionens størrelse. De enkelte pensionsalderår indgår i beregningsprocenten, således at 1.-16. pen-

sionsalderår indgår med hver 1,75 procentpoint, at 17.-32. pensionsalderår indgår med hver 1,5 procentpoint, og at 33.-37. pensionsalderår indgår med hver 1 procentpoint.

Stk. 2. Til egenpensionister på skalatrin 26 og lavere ydes et årligt tillæg, der ved 37 års pensionsalder udgør 4.000 kr., ved 36, 35 og 34 års pensionsalder henholdsvis 3.000 kr., 2.000 kr. og 1.000 kr. Til egenpensionister på skalatrinne 27, 28, 29, 30 og 31 ydes ved de nævnte pensionsalder årlige tillæg, der udgør henholdsvis 80, 60, 40, 20 og 10 pct. af de nævnte beløb. Fra 1. januar 2002 og 1. januar i hvert af de herefter følgende år nedsættes de nævnte tillæg med 200 kr. årligt.

Stk. 3. Til egenpensionister ydes indtil det 67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.

Stk. 4. Når en tjenstemand begærer afsked efter at være fyldt 60 år, nedsættes pensionen beregnet efter stk. 1-3 i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år eller opnår den lavere alder, ved hvilken han skulle have været afskediget. Nedsættelsen af pensionen beregnes samtidig med denne og reguleres efter § 27.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

4. § 7 affattes således:

»§ 7. En tjenestemand, der er under 60 år, og som tilkendes mellemste eller højeste social førtidspension, fordi erhvervsevnen er nedsat til en tredjedel eller derunder, har ved afsked af denne årsag ret til en pension, som fastsættes på grundlag af den pensionsalder, han ville have opnået ved forbliven i tjeneste indtil det tidspunkt, da han skulle have været afskediget på grund af alder.

*Stk. 2.* Tilkendes den i stk. 1 nævnte sociale førtidspension fra et tidspunkt, der ligger efter afskedstidspunktet, kan finansministeren efter indhentet udtalelse fra Helbredsnavnet bestemme, at pension kan ydes efter stk. 1, hvis tjenestemandens erhvervsevne allerede på afskedstidspunktet var nedsat med mindst to tredjedele på grund af den lidelse, der var årsag til afskedigelsen. Pension i henhold til stk. 1 ydes da fra samme tidspunkt som den sociale førtidspension.

*Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis tjenestemanden inden for en periode af 10 år fra ansættelsen afskediges på grund af en lidelse, der var lægeligt konstateret ved ansættelsen. Det samme er tilfældet, hvis afskedigelsen er begrundet i en følgesygdom af en på ansættelsestidspunktet lægeligt konstateret risikofaktor.

*Stk. 4.* Finansministeren kan, hvor ganske særlige forhold taler derfor, bestemme, at stk. 1 og 2 kan finde anvendelse, hvor fratræden sker umiddelbart efter det fyldte 60. år.«

#### 5. § 11 affattes således:

»§ 11. Den efterlevende ægtefælle efter en tjenestemand eller en pensioneret tjenestemand er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) for den afdøde tjenestemand var fyldt 65 år, og
- 2) for den afdøde tjenestemand var afskediget med ret til egenpension efter kapitel 2, og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

*Stk. 2.* Stk. 1, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

*Stk. 3.* Finansministeren kan i særlige tilfælde efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at ægtefællen efter en tjenestemand er berettiget til ægtefællepension, uanset at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ægte-

fællerne tidligere har været gift med hinanden.«

#### 6. § 12, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Ægtefællepension udgør for hvert års pensionsalder 71 pct. af egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1 og 2.

*Stk. 2.* Til ægtefællepensionister ydes indtil det 67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.

*Stk. 3.* Ægtefællepension beregnes efter den af tjenestemanden optjente pensionsalder, dog mindst efter 15 års pensionsalder. Ægtefællepension efter en egenpensionist, som ved sin død oppebar pension efter § 7, beregnes efter den optjente pensionsalder med tillæg af perioden, hvori afdøde oppebar pension efter § 7. Ægtefællepensionen kan dog ikke i noget tilfælde beregnes efter en pensionsalder, der overstiger den pensionsalder, som tjenestemanden kunne have opnået ved den pligtige afgangsalder.«

Stk. 2, 3 og 4 bliver herefter stk. 4, 5 og 6.

#### 7. § 15, stk. 1, affattes således:

»Børnepensionstillæg udgør for hvert barn 8.800 kr. i årligt grundbeløb. Børnepension udgør for hvert barn 16.700 kr. i årligt grundbeløb. Børnepension til forældreløse børn udgør dog for hvert barn 33.400 kr. i årligt grundbeløb.«

#### 8. § 22, stk. 3, ophæves.

#### 9. § 24, stk. 4 og 5, affattes således:

»*Stk. 4.* Ved pågældendes død har eventuel ægtefælle samt børn indtil deres fyldte 18. år ret til at få udbetalt en pensionsydelse fra den 1. i måneden efter dødsfaldet, jf. stk. 6-8. Dette gælder for en ægtefælle, selv om ægteskabet er indgået efter tjenestemandens afsked med opsat pension, men ikke, hvis ægteskabet blev indgået, efter at den afdøde tjenestemand var fyldt 65 år, eller efter at den opsatte pension var påbegyndt udbetalt, eller mindre end 3 måneder før dødsfaldet. Betingelsen om ægteskabets beståen i 3 måneder finder dog ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

*Stk. 5.* Den opsatte pension efter stk. 1 svarer til egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1

og 2, jf. § 27, på grundlag af tjenstemandens pensionsalder og pensionsgivende løn ved fratrædelsen. Hvor udbetaling af den opsatte pension sker før det 67. år efter stk. 3, 1. pkt., nedsættes pensionen i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år, efter regler som fastsat i henhold til § 6, stk. 4 og 5. Til egenpensionister ydes indtil det 67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.«

**10. I § 24, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:**

»Til ægtefæller ydes indtil det 67. år endvidere 2/3 af det i § 6, stk. 3, nævnte tillæg.«

**11. § 27 affattes således:**

»§ 27. Finansministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet procentreguleringen af pensioner og efterindtægt af pension, jf. kapitel 2-6. Tillæg efter § 6, stk. 2, reguleres dog ikke.

*Stk. 2.* Opsatte pensioner som nævnt i § 24 reguleres med virkning fra 1. april 1986 efter bestemmelsen i stk. 1.«

**12. Efter § 27 indsættes i kapitel 8:**

»§ 27 a. Når der sker generel ændring af tjenstemandslønnen, foretages tilsvarende regulering af efterindtægt af løn, jf. kapitel 6, samt af rådighedsløn og ventepenge, jf. §§ 32 og 59 i tjenstemandsloven.«

**13. Kapitel 9 ophæves.**

**14. I § 32 indsættes som nyt stk. 2:**

»Stk. 2. Helbredsoplysninger tilvejebragt til brug for afgørelser om ret til pension kan kun videregives, hvis tjenstemanden eller tjenstemandspensionisten har givet samtykke hertil.«

**15. § 39 ophæves.**

**16. Efter § 39 indsættes:**

»§ 40. Pensioner efter kapitel 2 og 3 og efterindtægt af pension efter kapitel 6, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, omberegnes pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i § 6 henholdsvis § 12, stk. 1 og 2.

*Stk. 2.* For de pr. 31. december 1993 allerede pensionerede, hvor pensionsberegningen efter § 6 henholdsvis § 12, stk. 1 og 2, medfører et fald i pensionen, ydes personlige tillæg, der udgør forskellen mellem pensionen efter hidti-

dige regler og pensionen som beregnet efter § 6 henholdsvis § 12, stk. 1 og 2. For de pr. 31. december 1993 allerede pensionerede, hvor pensionsberegningen efter § 6 henholdsvis § 12, stk. 1 og 2, vil give stigning i pensionen, udmøntes stigningen med 1/6 pr. 1. januar i hvert af årene 1997, 1998, 1999, 2000, 2001 og 2002, dog således at stigninger, der efter fordelingen på sjettedele i hvert af årene udgør mindre end 1.200 kr., fordeles således, at der udbetales en stigning på 1.200 kr. årligt i 1997 og hvert af de efterfølgende år, indtil den fulde stigning er udmøntet.

§ 41. Bestemmelserne i § 40 finder tilsvarende anvendelse for pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar 1994 – 31. december 1996.

§ 42. Pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar 1997 – 31. december 2001, beregnes efter § 6 henholdsvis § 12, således at pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår i perioden 1. januar – 31. december 1997, beregnes med 1/6 af den i § 40, stk. 2, 2. pkt., nævnte stigning, henholdsvis med personlige tillæg, der pr. 1. januar 1997 udgør 5/6 af det i § 40, stk. 2, 1. pkt., nævnte tillæg. Pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar – 31. december i hvert af årene 1998–2001, beregnes efter § 6 henholdsvis § 12 med stigninger fordelt efter § 40, stk. 2, 2. pkt., henholdsvis med personlige tillæg, der for pensionistårgange 1998, 1999, 2000 og 2001 udgør henholdsvis 4/6, 3/6, 2/6 og 1/6 af det i § 40, stk. 2, 1. pkt., nævnte tillæg. Nedsættelsen af niveauet for de personlige tillæg sker dog med mindst 1.200 kr. pr. 1. januar 1997 og med mindst 1.200 kr. pr. 1. januar i hvert af de efterfølgende år.

§ 43. De i § 40, stk. 2, og §§ 41 og 42 anførte personlige tillæg reguleres efter § 27.

§ 44. Pensioner efter kapitel 7, der er påbegyndt udbetalt senest 31. december 1993, omberegnes som nævnt i § 40 med eventuelt personligt tillæg efter § 40, stk. 2, 1. pkt.

*Stk. 2.* Pensioner, der er opsat senest 31. december 1993, omberegnes efter § 24, stk. 5, og med personligt tillæg efter § 40, stk. 2, 1. pkt.«

## § 2

I lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. De af stk. 1 omfattede pensioner omberegnes pr. 1. januar 1994 efter § 40 i lov om tjenestemandspension, dog således at indplaceringen foretages på det skalatrin, hvor pensionen ligger nærmest under den nuværende pension, og forskellen udlignes med et personligt tillæg. Omberegningen foretages på grundlag af den omregnede pensionsalder i nærværende lovs § 8.

Stk. 4. Enkepensioner, der påbegyndes udbetalt som følge af egenpensionistens død 1. januar 1994 eller senere, beregnes efter reglerne i § 12 i lov om tjenestemandspension på grundlag af den pensionsalder og det skalatrin, hvorpå egenpensionen indplaceres pr. 1. januar 1994.

Stk. 5. Personligt tillæg beregnet efter stk. 3 og 4 reguleres efter § 27, stk. 1, i lov om tjenestemandspension.«

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Regulering af pensioner efter § 2 sker efter bestemmelserne om regulering af pensioner i § 27 i lov om tjenestemandspension.«

3. § 7 ophæves.

4. § 8, stk. 1, affattes således:

»Det tillæg, der i henhold til § 2, stk. 3, ydes til pensionister, der ikke er fyldt 67 år, beregnes på grundlag af en omregnet pensionsalder.«

5. § 8, stk. 5, ophæves.

## § 3

I lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre, som ændret ved lov nr. 577 af 19. december 1969, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, affattes således:

»En minister, der har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension efter udløbet af det tidsrum, hvori der udbetales ventepenge.«

2. § 4, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Ægtefællen efter en minister, der ved sin død fungerede i ministerstilling eller var pensioneret eller oppebar ventepenge, er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) før afdøde var fyldt 65 år, og
- 2) før afdøde var fratrådt som minister, og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

Stk. 2, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

3. § 5 affattes således:

»§ 5. Pensionen til en minister og til en ministers efterlevende ægtefælle beregnes på grundlag af funktionstiden som minister regnet fra den første udnævnelse.

Stk. 2. Egenpensionen og ægtefællepensionen svarer til pensionen til en statstjenestemand på skalatrin 49 og dennes efterlevende ægtefælle og beregnes på grundlag af nedennævnte pensionsalder i forhold til funktionstiden som minister:

1) Egenpension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
fra 1 indtil 2 år . . . . .	9 år
fra 2 indtil 3 år . . . . .	14 år
fra 3 indtil 4 år . . . . .	18 år
fra 4 indtil 5 år . . . . .	20 år
fra 5 indtil 6 år . . . . .	23 år
fra 6 indtil 7 år . . . . .	27 år
fra 7 indtil 8 år . . . . .	29 år
8 år og derover . . . . .	37 år

2) Ægtefællepension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
under 2 år . . . . .	15 år
fra 2 indtil 4 år . . . . .	24 år
fra 4 indtil 8 år . . . . .	28 år
fra 8 indtil 12 år . . . . .	33 år
12 år og derover . . . . .	37 år.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 27 henholdsvis § 27 a i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse for egen- og ægtefællepension, børnepensionstillæg og børnepension samt efterindtægt af pension henholdsvis for efterindtægt af vederlag og ventepenge i henhold til nærværende lov.«

4. § 7 ophæves.

5. Efter § 10 indsættes:

»§ 11. Pensioner efter § 4, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, omberegnes pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i § 5. Hvor denne omberegning medfører ændring i pensionen, ydes eventuelt personligt tillæg, så det hidtidige pensionsniveau bevares.«

#### § 4

I lov nr. 178 af 29. april 1970 om pensioner efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. De af stk. 1 omfattede pensioner omberegnes pr. 1. januar 1994 efter §§ 5 og 11 i lov nr. 194 af 5. juni 1959 med senere ændringer om vederlag og pension m.v. til ministre.«

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Regulering af pensioner efter § 2 sker efter § 27 i lov om tjenestemandspension.«

3. § 6 ophæves.

#### § 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra 1. januar 1994.

Stk. 2. § 1, nr. 5, 6 og 9, og § 3, nr. 2, har virkning for ægtefællepension efter tjenestemænd eller pensionerede tjenestemænd henholdsvis ministre, der dør 1. januar 1994 eller senere.

GROVE

/ Ingrid Rasmussen